

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta** (Ισπανία) στις 12 Ιουνίου 2019 — ΒΧ κατά Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

(Υπόθεση C-455/19)

(2019/C 328/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: ΒΧ

Εναγόμενη: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, ο καθορισμός από το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο), στις αποφάσεις του 44 έως 49 της 23.1.2019, απαρέγκλιτου κριτηρίου κατά το οποίο, στις συμβάσεις ενυπόθηκου δανείου που συνάπτονται με καταναλωτές, είναι καταχρηστική η ρήτρα η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης και η οποία προβλέπει ότι όλα τα έξοδα κατάρτισης της πράξης ενυπόθηκου δανείου πρέπει να βαρύνουν τον δανειολήπτη, τα δε διάφορα έξοδα που περιλαμβάνονται στην εν λόγω καταχρηστική και κηρυχθείσα άκυρη ρήτρα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ του τραπεζικού ιδρύματος που έδωσε στη σύμβαση την προκαθορισμένη ρήτρα και του δανειολήπτη καταναλωτή, προκειμένου να περιοριστεί η επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών μέσω εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας;

Επιπλέον, για τη διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών και των χρηστών και την τήρηση της ενωσιακής νομολογίας περί της εφαρμογής της, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης, κατά την οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και ειδικότερα κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 7, παράγραφος 1, οδηγίας αυτής, συμπληρωματική ερμηνεία από το Ανώτατο Δικαστήριο ρήτρας κηρυχθείσας άκυρης ως καταχρηστικής όταν η κατάργησή της ως άνω ρήτρας και τα αποτελέσματα της κατάργησής αυτής δεν θίγουν τη διατήρησή σε ισχύ της σύμβασης ενυπόθηκου δανείου;

- 2) Επίσης, σε σχέση με το άρθρο 394 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο θεσπίζει το κριτήριο της αντικειμενικής ήττας σε σχέση με τα δικαστικά έξοδα, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εάν καταχρηστική ρήτρα περί εξόδων κηρυχθεί άκυρη πλην όμως τα αποτελέσματα της ακυρότητας αυτής περιορίζονται στην προμνησθείσα κατανομή των εξόδων, τούτο παραβιάζει τις αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί αποτελεσματικότητας και μη δεσμευτικού χαρακτήρα των καταχρηστικών ρητρών, στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι η αγωγή γίνεται εν μέρει δεκτή, και μπορεί να κριθεί ότι τούτο παράγει αντίστροφο αποτρεπτικό αποτέλεσμα με τη συνακόλουθη πλημμελή προστασία των θεμιτών συμφερόντων καταναλωτών και χρηστών;

⁽¹⁾ ΕΕ 1993, L 95 σ. 29.